

Suomen ensimmäinen laskuvarjolennotyrittys. Kuvan DKW ei jaksanut kunnolla vetää ja liito jäi muutaman metrin pompuiksi.

Viime toukokuun 13. päivä näki lentotoiminnan jälleen kerran alkavan Hyvinkään lentokentällä, nyt kenties suuremmin toivein kuin koskaan. Koneitten korjaus oli kesätänyt odotettua kauemmin, mutta intoa oli latautunut sitten sitä enemmän. Päämääränä oli luonnollisesti kaikkien vanhojen ennätysten romuttaminen. Näin olisi todennäköisesti käynytkin, jollei... Mutta saatiin sitä sentään jotakin aikaan.

Kesän ensimmäinen suuri tapaus meidän kannaltamme oli kalustoliikkeen saapuminen kesäkuun alussa uudenuutukaisen K-8b:n muodossa. Tämä "Röntgenkoneeksi" (OH-RTG) kastettu lentolaite sai ansaitseman lämpimän vastaanoton ja joutui heti ankaraan käyttöön. Viikon kuluessa sillä oli jo lennetty noin 35^h usean toivorikkaan pilotin ehdittyä siinä vaiheessa yrittää HC-aikaa. Kiinnostus konetta kohtaan säilyi koko kesän niin, että kaikki opettajatkaan eivät vielä ole saaneet siitä "tyyppejä", eivät mahtuneet keikkajonoon.

Kesäkuun puolenvälin tienoilla lähti joukkueemme "tupla-Matti", Korkeila ja Salonen, Vesivehmaan kisoihin. Tuloksista mainittakoon vain, että he toivat tullessaan tiettyjä pyttyjä. Kun konekin oli jäänyt ehjäksi, olivat kaikki varsin tyytyväisiä saavutukseen. Korkeila tosin innostui yhä parantamaan saavutuksiaan yrittämällä kolmeen otteeseen KC-matkaa. Joka kerran hän pääsi 250 km:n tienoille joutuen sitten vaihtelevista syistä keskeyttämään. Tällä kerralla ei hyvä yritys voittanut kovaa onnea, mutta silti katsottiin Korkeilan matkalennoil-

laan ansainneen viime vuoden "Untsan pytyn" ansioituneimpana kerholaisena.

KC-suorituksiakin tuli sentään kaksi, molemmat nousuja. Heinäkuun lopulla kävi ensin Tapio Valtonen pilvessä 3900 m:ssä ja toi pikkupejille samalla jäitä jarrulaippojen raoissa. Nämä jäivät pilvestä tullessa lähes täysin auki, mutta onneksi oli oma kenttä alla. Heti perään lähti sitten jo edellä mainittu Korkeila pilveen, hän sai vähemmän jäätä ja korkeutta, 3600 m, mikä sekin riitti KC-nousuun.

Lentotoimintaan liittyvistä merkkitapauksista mainittakoon vielä Harald Tandefeltin edestakais-SE Hyvinkää — Jämi — Hyvinkää, yhteensä 340 km. Tästä on jo ollut nähtävissä tekijän oma kuvaus, joten siitä ei sen enempää. Niinikään huomattava seikka oli Vasaman OH-VAE koelennot joulukuussa. Talviunestaan herätetty vintturimme ei ollut aluksi lainkaan innostunut toimimaan, mutta kun vintturimestari oli aikansa puhunut omia madonlukujaan tulpanreiästä sisään, seurasi lopulta käynnistyminenkin ja Vasama sai vintturikelpuutuksensa.

Säiden muututtua loppukesällä lähinnä amfibiokoneille sopiviksi heräsi ajatus kokeilla Suomessakin ulkomailla keksittyä laskuvarjolennotta. Muutamaan otteeseen syksyllä sitä yritettiin, mutta käytettävissä ollut yli-ikäinen laskuvarjo oli liian pieni, se ei jaksanut kunnolla nostaa heikkola tuulella. Tällöin asettaa nimittäin valjaissa roikkuvan juoksukyky rajan hinausvauhdille. Käsityksemme mukaan voisi modifioidulla amerikkalaisella nailonvarjolla pystyä täysin vastaaviin tuloksiin kuin ulkomailla.

Ilolla on todettava kerhomme hallitilanteen vihdoinkin ensi kesänä paranevan. Ilmailuliiton vaatimattomista määrärahoista saimme avustuksen, joka mahdollistaa uuden "hangaarin" rakentamisen. Ensimmäinen tehtävä oli sitten ryhtyä etsimään mahdollisimman halvalla rakennusmateriaalia, mitä löytyi erään vajan muodossa. Se käytiin talkoil-

Hyvinkään "vesi- lentokesä"

la purkamassa, joten alkuun on jo päästy. Keväällä alkaa sitten halli nousta, mikä tietää koneitten pakkausoperaatioitten loppumista vanhalla hallilla.

Kuivien numeroitten valossa katsottuna on todettava, että kato kävi meilläkin ja koetteli pahimmin koulutusta ja starttimääriä. Viime kesänä saatiin valmiiksi vain 13 uutta C-lentäjää, mikä on vähän verrattuna toissa vuoden 22 tutkintoon. Kesken jäi peräti 11 koulutettavan kurssi. Tähän vaikutti sään ohella myös kaksipaikkaisen joutuminen lentokieltoon. Starttimäärässä jäimme edellisestä vuodesta miltei 100 starttia 1574 startilla, erotus on puhtaasti mennyt kesän vesien mukana. Uusi ennätys lentotunneissa, 505^h58', olisi edellistä 40 % suurempana edellyttänyt parempaa tulosta. Eri koneista lensi uusi tulokas OH-RTG eniten, 133^h15'/260 starttia. Ensi kerran sai OH-RSB tunnustaa toisen koneen tiimoissa paremmakseen. Sillä säilyi yli tunnin keskiarvo lentoa kohti, 124^h16'/91 starttia.

Erilaisia tutkintoja ja kelpuutuksia suoritettiin viime kesänä 31 kpl. Niitä olivat edellä jo mainittujen C-tutkintojen lisäksi 10 lupakirjaa, kolme HC:tä sekä opettajien perus- ja jatkokurssit. Nimiluettelo on julkaistu tai julkaistaan muualla tässä lehdessä. Kilpailutoiminnassa on todettava joukkuevoitto Vesivehmaan kisoissa sekä vähemmän onnistunut maaliinlaskuturnaus Parolassa, jossa isännät olivat hillittömän epäkohteliaita ja voittivat miten tahtoivat. Ensi kesänä on tarkoitus saada revanssi Hyvinkään kentällä!

K O E

ILMAILUKERHOT!

Ilmailun palstatilat ovat avoina toimintanne esittelyä varten. Tällöin ei tarvitse pitäytyä vain menneen vuoden luvuissa, vaan voidaan kertoilla yleensä ajan-kohtaisia kuuluisia. Tekonne (tai tekemättä jättämisenne!) voivat olla opiksi muille.

Arimo Vainio	Turku
Reino Mäkelä	"
Asko Salonen	"
Pentti Lehti	"
Antero Helander	Vesivehmaa
Heikki Melkko	"
Ossi Uramaa	"
Seppo Kalliopuska	Parola
Kari Lähteenmäki	"
Matti Koskinen (2152)	Kuopio